

Elżbieta Bieńkowska

Member of the European Commission

Mr Martijn van Dam
Staatssecretaris Ministerie van
Economische Zaken van Nederland
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Brussel, 20. 01. 2017

Geachte heer Van Dam,

Uw brief van 1 juli 2016 heeft mijn volledige aandacht. Met dat schrijven vraagt u naar het standpunt van de Commissie over de toepasselijkheid van de Overeenkomst betreffende het eengemaakt octrooigerecht en de Verordeningen 1257/2012 en 1260/2012 op de overzeese gebieden Sint-Maarten en Curaçao, naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State van Nederland.

De Overeenkomst betreffende het eengemaakt octrooigerecht als internationale overeenkomst zal van toepassing zijn op het Europese grondgebied van Nederland, maar zou ook werking kunnen hebben in de overzeese gebieden van Nederland, zoals Sint-Maarten en Curaçao.

Met betrekking tot het eenheidsoctrooi is onze beoordeling dat het eenheidsoctrooi geen effect zal sorteren in deze gebieden. Alleen deel IV van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie ("VWEU") is van toepassing op de niet-Europese grondgebieden van een lidstaat die zijn opgenomen in bijlage II bij het VWEU. Verordeningen gebaseerd op artikel 118 VWEU, dat geen deel uitmaakt van deel IV van het VWEU, zoals de Verordeningen 1257/2012 en 1260/2012, zijn niet van toepassing buiten het territoriale toepassingsgebied van de EU.

Wij menen echter dat er een oplossing is waarmee de bezorgdheden in verband met de verschillende bescherming in het Europese deel van het Koninkrijk der Nederlanden en zijn overzeese gebieden worden aangepakt. Meer details dienaangaande zijn vermeld in de bijlage.

Ik blijf uiteraard tot uw beschikking voor een eventuele nadere gedachtenwisseling over dit specifieke onderwerp.

De contactpersoon voor deze aangelegenheid is de heer [REDACTED]
[REDACTED], met het volgende e-mailadres:
[REDACTED]@ec.europa.eu.

Hoogachtend,

[REDACTED]

Elżbieta Bieńkowska

Bijlage:

Het octrooipakket bestaat uit de twee Verordeningen 1257/2012 en 1260/2012, die een Europees octrooi met eenheidswerking ("eenheidsoctrooi") en de desbetreffende talenregeling in het leven roepen, en een internationaal verdrag tot instelling van een gerecht dat zich zal buigen over geschillen inzake het eenheidsoctrooi en inzake de klassieke Europese octrooien die worden verleend door het Europees Octrooibureau (hierna "EOB").

De overeenkomst betreffende het eengemaakt octrooigerecht is een internationaal verdrag dat openstaat voor de lidstaten van de Europese Unie. Gegeven de status als internationaal verdrag, staat het aan de partijen te besluiten hoe dit ten aanzien van hen van toepassing zal zijn. Het staat derhalve aan Nederlands te besluiten of deze overeenkomst ook moet gelden op Sint-Maarten en Curaçao.

In de Verordeningen 1257 en 1260/2012 is de regeling inzake het eenheidsoctrooi verankerd. Beide wetgevingshandelingen zijn gebaseerd op artikel 118 VWEU. Overeenkomstig artikel 355, lid 2, VWEU is alleen deel IV van het VWEU van toepassing op overzeese gebiedsdelen, op voorwaarde dat zij in bijlage II bij het VWEU zijn vermeld. Dit geldt voor Sint-Maarten en Curaçao, alsmede Bonaire, Sint-Eustatius en Saba; derhalve is uitsluitend EU-wetgeving die is gebaseerd op deel IV van het VWEU van toepassing op deze gebieden. Dit is niet het geval voor artikel 118 VWEU. Derhalve kan geen van de verordeningen rechtsgevolgen hebben op Sint-Maarten en Curaçao.

De Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk der Nederlanden is van mening dat indien een dergelijke uitlegging wordt gevolgd, een uitvinding kan worden beschermd door een eenheidsoctrooi in het Europese deel van Nederland, en door een nationaal octrooi in de overzeese gebieden.

Het zou evenwel ook mogelijk zijn de octrooihouder een bescherming in de overzeese gebieden te bieden door middel van een klassiek Europees octrooi. Deze aanpak zou ervoor zorgen dat het eengemaakt octrooigerecht zowel bevoegd zou zijn ten aanzien van het eenheidsoctrooi (Europees deel van het Koninkrijk der Nederlanden) als ten aanzien van het klassieke Europese octrooi (voor de overzeese gebieden).

Op het eerste gezicht lijkt een dergelijke benadering geen optie te zijn aangezien artikel 4, lid 2, van Verordening 1257/2012 bepaalt dat, wanneer de eenheidswerking van een Europees octrooi is geregistreerd en zich uitstrekt tot het grondgebied van de lidstaten die deelnemen aan het eenheidsoctrooi, dat Europees octrooi niet geacht wordt werking te hebben gekregen als nationaal octrooi op het grondgebied van de deelnemende lidstaten. Maar deze bepaling maakt deel uit van een verordening die is vastgesteld op grond van artikel 118 van het VWEU en is dus niet van toepassing op de overzeese gebieden die zijn vermeld in bijlage II bij het VWEU. Als gevolg van de verklaring van Nederland overeenkomstig artikel 168 van het Europees Octrooiverdrag dat Europese octrooien van toepassing zijn voor alle gebieden van het Koninkrijk der Nederlanden, met inbegrip van Sint-Maarten en Curaçao, zou het Europees octrooi op basis waarvan het eenheidsoctrooi is verleend, van kracht kunnen blijven voor Curaçao en Sint-Maarten.

Hoewel Verordening 1257/2012 niet van toepassing is op Sint-Maarten en Curaçao, acht de Commissie het om redenen van transparantie wenselijk dat het Koninkrijk der Nederlanden deze maatregel aanmeldt bij de Commissie tegen de achtergrond van artikel 17, lid 2, van Verordening 1257/2012. Dit zou als voordeel hebben dat wordt verduidelijkt waarom een dubbele bescherming van zowel een eenheidsoctrooi als een klassiek nationaal octrooi wordt overwogen in deze zeer specifieke omstandigheden.